

med til at foreslå, og hvad Venstre har støttet, der har kostet penge, og fjernet finansiering, og hvad det er, Venstre så derefter har været parat til at finde af penge for at finansiere, havde Venstre, hvis de havde befundet sig et andet sted end i Folketinget, stået i Ribers.

Med den måde, som Venstre regner på, også når man fremlægger finanslovsforslag, ved Venstre jo godt, at det jo slet ikke hænger sammen. Bare et eksempel: Et af Venstres finanslovændringsforslag er, at hvis nu man sender 5.000 på kursus for at skrive ansøgninger, kan man spare 500 mio. kr. på arbejdsmarkedspolitikken. Fugle på taget, som aldrig nogen regering, ej heller hvis Venstre sad i den, ville bruge som grundlag for en sund økonomisk politik. Det ville være et signal til omverdenen, som hurtigt ville køre det her samfund ud på et sidespor.

Så jeg kan godt forstå, man reagerer, for man ved, at man er sårbar, man er øm på området. Og jeg kan da godt genkende, at man kan komme i den situation.

Til hr. Flemming Kofod-Svendsen kan jeg sige: Jeg er i hvert fald meget indstillet på i det videre forløb at diskutere med hr. Flemming Kofod-Svendsen, hvordan vi kan få den her pakke til at blive en samlet pakke, der også kan være til gavn for dansk erhvervsudvikling. Det er det, der er formålet med det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 37: Forslag til lov om ændring af ligningsloven, lov om VækstFonden og forskellige andre love. (Beskatning ved aflønning i form af aktier, tegningsretter og aktiekøberetter).
Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 4/10 2000).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Verner (S):

Da vores ordfører, hr. Frode Sørensen, ikke kan være til stede i salen, skal jeg fremlægge Socialdemokratiets synspunkter vedrørende lovforslag nr. L 37.

Følger man erhvervs- og skattedebatten herhjemme, vil man opdage den store interesse for nye aflønningstyper. Med det menes den type vederlag for en arbejdsindsats, som netop ikke er løn, men som typisk udbetales i form af aktier.

I takt med udviklingen af den ny økonomi er denne lønform blevet mere og mere udbredt. Det gør også, at der stilles nye krav til beskatning af den løn, der naturligvis skal ligestilles med en egentlig løn.

Det er et led i regeringens erhvervsstrategi, som den er nedfældet i dk21, at vi skal have bedre vilkår for aflønning i form af aktier samt tegnings- og køberet til aktier. Det skyldes, at vi absolut ønsker at fremme den type virksomheder, som netop bruger den aflønningsform. Det er almindeligvis informationsteknologiske, bioteknologiske virksomheder, men naturligvis skal muligheden også være åben for andre virksomheder.

Det er for Socialdemokratiet vigtigt at understrege, at forslaget dels skal fremme væksten i de nævnte sektorer og dels være med til at udvikle en egentlig aktiekultur og endelig fremme lønmodtagernes medindflydelse på den enkelte virksomhed.

Men så er det også en udfordring at indrette skatteregler, som er tilpasset disse mål. Lige i øjeblikket beskattes aktieaflønninger som en helt konkret lønindtægt, men med den forskel fra de eksisterende regler, at skatten skal betales, uden at løngodet nødvendigvis er blevet vekslet til kontanter. Det bryder med det grundprincip, at skatten ikke skal opkræves, før indkomsten faktisk er udbetalt.

Med lovforslaget indføres der nogle valgmuligheder for selskaber, hvad angår betaling af lønmodtagerens skat. Der skal være ret til, at firmaet kan betale skat af den del af lønmodtagerens aktier, der er en del af lønnen. Den får så form af en 40 pct.s afgift af medarbejderens vederlag. Virksomheden får ikke fradrag for løn-

udgiften, og lønmodtageren slipper for at skrive det på selvangivelsen.

Der er tre muligheder for at betale den afgift. Virksomheden kan indbetale beløbet kontant til statskassen, eller man kan aflevere eller deponere et tilsvarende beløb i aktier i VækstFonden. Ved aflevering overgår ejendomsretten fuldstændig til VækstFonden. Ved deponering bevarer virksomheden ejendomsretten til aktierne, men de økonomiske rettigheder, inklusive retten til at oppebære udbytte, overgår dog til VækstFonden.

Lovforslaget indeholder også en udvidelse af brugen af ligningslovens § 28, når tegningsretten til aktier udnyttes som regel om fraflytningsbeskatning. Det sidste, fordi det ikke skal være muligt med en skatteflytning.

Herudover indebærer forslaget, at der bliver pligt til at betale arbejdsmarkedsbidrag og sociale pensionsbidrag af aktier og tegningsretter til aktier, der modtages som vederlag.

Socialdemokratiet kan støtte forslaget, der som nævnt er et led i gennemførelsen af erhvervsstrategi dk21. Vi ser frem til en hurtig og positiv udvalgsbehandling og håber, at dette lovforslag vil bidrage til en fortsat udvikling af dansk erhvervsliv.

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg vidste egentlig ikke rigtig, om jeg skulle le eller græde, da jeg læste skatteministerens forslag til beskatning ved aflønning af medarbejdere på de dér områder: aktier, tegningsretter og aktiekøberetter.

Nu er det jo sådan, at skatteministeren fremsatte et forslag inden sommerferien, og allerede på det tidspunkt havde vi fra Venstres side nogle indvendinger mod dele af forslaget, bl.a. den meget tunge og meget uhensigtsmæssige model, hvor VækstFonden jo spiller en meget fremtrædende rolle. På en eller anden måde minder det forslag mig om tidligere tiders fondsocialisme, og det er i hvert fald en retning, som Venstre tager fuldstændig afstand fra.

Jeg synes også, at der er et problem i forslaget med den model, hvor virksomheder, der har unoterede aktier, kan komme i en situation, hvor de har meget vanskeligt ved at tilbagekøbe deres aktier indenfor 8-års-perioden. Det vil for mig at se være en voldsom hindring, at man skal ud at handle en lignende aktieportefølje af samme størrelse for at få prissat aktien, så man har svært ved at komme ud af den bindingsperiode. Hvis virksomhederne ikke er likvide, så

kan de blive nødt til at anvende VækstFonden-modellen, men det er min opfattelse, at der vil være en generel utilbøjelighed til at vælge den model, og jeg tror, at for de fleste virksomheder vil det være i yderste nød, at de bruger den mulighed.

Det er så også klart, at det ikke fremmer incitamentet, at virksomhederne ikke kan trække beløbet fra i deres regnskab, altså det beløb eller den aktie, som de må deponere i VækstFonden.

Men grunden til mit mismod er jo overvejen- de rettet mod to nye elementer i forslaget, og det er egentlig dem, jeg vil bruge min tid på, og jeg undrer mig sådan set lidt over, at den socialdemokratiske ordfører ikke trækker de to områder frem.

Det nye element i forslaget i forhold til det, vi havde på tapetet inden sommerferien, er jo, at de såkaldte warrants, der tildeles medarbejdere, fremover skal beskattes på samme måde, som man beskatter optioner.

I dag sker der en beskatning på det tidspunkt, hvor medarbejderen modtager sin tegningsret, men med forslaget så udskydes beskatningsperioden til udnyttelsestidspunktet. Det får jo den konsekvens, at en eventuel fortjeneste bliver beskattet med topskat, altså helt op til 62-63 pct., i stedet for som i dag med en 40 pct.-beskatning, hvis det er maksimal aktieindkomstbeskatning. Og det synes jeg er en væsentlig stramning i forhold til det forslag, som vi havde på bordet i forsommeren.

Så er der fraflytterskatten, som hr. Jens Peter Verner sen også var inde på. Jeg synes, at tanken om, at man ikke skal kunne smutte med nogle optioner eller nogle aktier, som man ikke har betalt skatten af, umiddelbart kan synes sympatisk, men jeg ser faktisk nogle problemer for nogle danskere, som måtte rejse til udlandet, selv om der er lavet sådan en henstandsordning, hvilket jeg selvfølgelig er opmærksom på. Men hvad nu med udlændinge, der kommer til Danmark? Hvordan vil de i givet fald blive behandlet, hvis de nu er blevet skattepligtige – altså efter 6 måneder i Danmark – og hvis de så har nogle optioner i lommen, når de rejser ind i landet, og så efter et par år vælger at rejse hjem igen? Jeg er faktisk meget i tvivl om, hvordan den skattemæssige situation vil være for dem, men der har skatteministeren jo nok en forklaring.

Jeg håber da også, at skatteministeren vil være lydhør over for nogle rationelle argumenter i denne her sag. Det er jo ikke altid tilfældet,

men vi kan jo håbe, at det kan lade sig gøre her, for der er ikke nogen tvivl om, at der kan kommet et voldsomt pres for en international harmonisering på dette her område. Der er heller ikke nogen tvivl om, at nøglepersonerne i den nye økonomi i større og større omfang vil ønske denne her særlige aflønningsform, også fordi de får et andet tilhørsforhold til den virksomhed, de arbejder i. Og hvis vi ikke kan tilbyde konkurrencedygtige løsninger i Danmark, så mister vi både evnen til at fastholde vores egne dygtige medarbejdere i de danske virksomheder, og vi mister også muligheden for at tiltrække dem, som vi har brug for fra udlandet. Og det vil være en meget, meget uheldig udvikling.

Nu er det sådan, at alle taler om den nye økonomi. Jamen altså helt inde i regeringens rækker taler man også om den nye økonomi, men jeg synes, at skatteministeren med dette her forslag står med begge ben solidt plantet midt i den gamle økonomi.

Eva Møller (KF):

Jeg har forstået både på skatteministerens fremsættelsestale og på den socialdemokratiske ordførers tale her i dag, at intentionerne bag lovforslaget er, at man gerne vil styrke muligheden for specielt de nye virksomheder, at man gerne vil styrke aktiekulturen, og at man gerne vil styrke samarbejdet mellem medarbejderne og virksomhederne. Jeg vil da gerne sige, at det er en erhvervsstrategi, en tanke, som Det Konservative Folkeparti er helt enig i, og som vi kan bakke fuldstændig op. Så langt så godt.

Og det er stort set også, hvad jeg kan sige af pæne og positive ord om forslaget her, for intentionerne er gode nok, men målet og måden, som man lever op til dem på, er vi bestemt ikke enige i i Det Konservative Folkeparti. Det var vi ikke ved førstebehandlingen i sidste samling, og det er vi heller ikke i dag. Vi havde håbet, at det, at forslaget havde oversomret, at man havde set på høringssvarene, havde ført til, at man havde fået en fornuftigere ordening.

Jeg vil gerne sige, at vi finder stadig væk måden, man gør det på her, værende såvel tung som bureaukratisk. Vi er modstandere af statslige fonde, hvad enten man kalder dem for vækstfonde eller for andre former for fonde.

Vi mener ikke, at det er den vej, man skal gå, og vi kan ikke komme uden om, at vi mener, der er en form for dobbeltbeskatning i forslaget her. Først beskatter man firmaet, eller der kommer afgifter, når pengene udbetales, og derpå

skal medarbejderen senere hen beskattes, når aktien realiseres. Det er ikke særlig fremmende for den aktiekultur, man gerne vil have. Det er ikke særlig fremmende for nye lønssystemet, hvor man gerne vil gå en anden vej end den sædvanlige, hvis jeg må bruge det udtryk, med udbetaling af løn i kroner og øre.

Når jeg ser på de høringssvar, som er resumeret i lovforslaget, så fremgår det jo også, at der er mange, der er enige med os i, at det er en bureaukratisk og tung måde at gøre tingene på. Jeg kan ikke forstå, at det skal være således, og jeg vil gerne henvise til, at Det Konservative Folkeparti og Venstre flere gange har fremsat beslutningsforslag her i Tinget, som på den anden vis lægger op til smidigere og bedre at leve op til de intentioner, som skatteministeren har. Men vi vil naturligvis gå ind i udvalgsbehandlingen og håbe på, vi kan få et fornuftigere resultat ud af det på den måde.

Aage Frandsen (SF):

Da forslaget var til første behandling før sommerferien, gav vi udtryk for en generel positiv holdning til forslaget ud fra en betragtning om, at den måde, som nogle virksomheder og ansættelsesforholdene er på i nogle brancher, er anderledes, end den har været tidligere, hvor det var lønudbetalingen, der var den eneste form for aflønning.

Den nye situation vil vi godt være imødekommende over for, men det betyder jo ikke, at vi så i forhold til vores skattesystem i øvrigt skal se bort fra, at en indtægt naturligvis skal beskattes, og det er ligegyldigt, om den sker på den ene eller den anden måde. Det er et spørgsmål om, hvordan vi kan finde en metode, som både tilgodeser det, som vi er villige til at tilgodese – det er ikke, fordi vi er interesseret i specielt at fremme en aktiekultur, men simpelt hen fremme, at man kan få medarbejdere i Danmark – og som på den anden side også sikrer, at der ikke er tale om en særlig begunstigelse af en gruppe af mennesker.

Det er den afvejning, som vi i hvert fald i det tidligere forslag og i og for sig også stadig væk i det forslag, der ligger her, også med de ændringer, der er kommet ind, mener, at der er taget højde for.

Det betyder ikke, at der ikke er enkeltdele, man kan diskutere, men det, som vi under alle omstændigheder også vil have sikkerhed for, er, at de medarbejdere, der går ind i sådan noget, ikke risikerer et eller andet, som de ikke har

kunnet overskue. Vel kan man sige, at det er deres eget valg – det kan man sige under alle omstændigheder, for er det her ikke gunstigt nok for dem, så er det deres eget valg, så kan de lade være – men i nogle tilfælde kan der være nogle, der går ind i det uden at vide, hvilke omkostninger der eventuelt kunne være i det. Derfor er det vigtigt, at det er et meget afbalanceret forslag, vi vedtager i Folketinget.

Og så vil jeg sige til fru Mariann Fischer Boel, at udtrykket fondssocialisme forstår jeg selvfølgelig godt fra Venstre, for det er to skældsord på én gang: Fond er noget skidt, socialisme er værre. Men jeg kan betro fru Mariann Fischer Boel, uanset at det måske ikke hjælper så meget, at det her har intet med socialisme at gøre. Det er langtfra socialisme, at man har en vækstfond.

Klaus Kjær (DF):

Lovforslaget er stort set en genfremsættelse af L 289, som blev fremsat i forrige folketingssamling. Jeg skal derfor henvise til mine bemærkninger i forbindelse med fremsættelsen af forslaget dengang.

Forslaget indebærer, at man imødegår likviditetsmæssige problemer, når en medarbejder aflønnes i form af aktietegningsretter eller køberetter.

Efter de gældende regler forfalder skatten til betaling på tidspunkter, hvor løngodet ikke nødvendigvis er omsat til kontanter. Med lovforslaget forsøges disse likviditetsmæssige problemer imødegået, samtidig med at man fastholder, at de modtagne aktier m.v. skal beskattes som det, de repræsenterer, nemlig løn.

Dansk Folkeparti er nu som tidligere som udgangspunkt positive over for lovforslaget.

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg skal gentage, hvad jeg sagde før: Jeg står her på vegne af hr. Anders Samuelsen, der er medlem af Skatteudvalget. Jeg er sat på sagen, mens han er ude at rejse.

Jeg kan her høre, at lovforslaget har været fremsat før, og at det her er en næsten uændret genfremsættelse. Jeg vil godt sige, at Det Radikale Venstre har været meget optaget af det her forslag, og en af vores tidligere skatteordførere, har jeg forstået, har også været meget optaget af indholdet her.

Det går ud på, at den hidtidige beskatning af de aktieoptioner og tegningsrettigheder, man har haft, har været mindre hensigtsmæssig. Det har været sådan, at optionen blev beskattet på

aflønningstidspunktet, og selv om optionen ikke var indløst, også selv om den var tidsmæssigt bundet til senere, så var det ikke muligt for en lønmodtager at indløse den.

Vi finder, at lovforslaget her passer godt til nye virksomheder, til internationale virksomheder og til de nye industrier, der er på vej frem, specielt IT-virksomheder. Vi kan støtte lovforslaget.

Jeg har en enkelt bemærkning til fru Mariann Fischer Boel: Det der med fondssocialismen har intet med det her at gøre. Fondssocialismen blev især berømt eller berygtet, som man sige, dengang man i Danmark førte indkomstpoltik og gerne ville tale overskudsdeling. Den tid er for længst forbi, vi har jo fået nogle pensionsordninger, der afløser det. Det var et sidespring. Jeg skal meddele, at vi kan støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Ud fra overskriften skulle Enhedslisten umiddelbart afvise overhovedet at debattere et forslag som det her, men som jeg også sagde under den første behandling, så er der alligevel her skruet en model sammen, hvor der er nogenlunde kontrol med, hvad der foregår, og hvor der også er en vis sikkerhed for, at pengene i hvert fald stort set kommer tilbage i kassen på et givet tidspunkt.

Vi kan faktisk godt se nogle muligheder her, ikke bare i forhold til IT-industrien, men specielt i forhold til medarbejderne, for medarbejderne kan på den her måde lettere komme til at overtage deres egen virksomhed. Og som der blev talt lidt om før, går socialisme ud på, at de, der arbejder, også selv ejer deres virksomhed og på den måde har kontrol med økonomien og også denne del af deres liv, og ikke som det er i dag, hvor demokratiet jo principielt stopper ved fabriksporten. Og vi går jo grundlæggende ind for at udvide demokratiet også inde bag fabriksporten, og hvis det her kan være et lille bitte skridt til sådan en udvikling af samfundet, så skulle vi da være nogle skarn, hvis vi afviste at gå ind i en debat om det. Derfor vil jeg bare sige, at vi er indstillet på at debattere det her positivt.

Vi er ud over de muligheder, jeg har set i demokratisering af ejendomsretten, så også optaget af, at vi ikke risikerer, at mennesker på den måde måske lidt presses til at få deres løn udbetalt i aktier og dermed ender med nogle store tab, fordi virksomheden ikke klarer sig. Der har

vi lidt beskyttelse over for lønmodtagerne, som vi godt vil være med til at drøfte lidt mere.

Men altså: Vi vil godt gå ind i en drøftelse under udvalgsarbejdet.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Det rigtige spørgsmål til dette lovforslag er efter min mening følgende: Er det positivt, at en medarbejder bliver medejer af den virksomhed, hvor vedkommende arbejder?

Det mener jeg er positivt. Det fremmer engagementet i virksomheden og betyder, at klassisk modsætning mellem arbejde og kapital bliver nedbrudt. Det skaber mere harmoni i samfundet. Det er alt sammen en række udviklingsmuligheder, som jeg ser positivt på. Derfor er min grundholdning til dette forslag positiv.

Så kan man jo gå ind og kigge nærmere på, om det kunne gøres lidt enklere, om det er formuleret så klogt og så sigtsmæssigt, som det overhovedet vil kunne, men det hører jo udvalgsarbejdet til. Selve sigtet er godt og rigtigt, det er vi med på.

Kim Behnke (FRI):

Ja, det bliver let en gentagelse af førstebehandlingen fra sidste samling, da vi havde lovforslag nr. L 289 til behandling, og de ændringer, som ministeren har justeret forslaget med, tager ikke højde for de to forbehold, vi havde sidste gang.

Det første drejer sig om spørgsmålet om, hvorvidt vi skal blande VækstFonden ind i det her. Det tog vi forbehold for sidste gang, og det gør vi stadig væk. Vi mener, at der et eller andet sted ligger en ambition om at realisere den socialdemokratiske drøm fra 1970'erne – i en periode blev det kaldt OD, senere kom det til at hedde ØD, eller også var det omvendt – om et statsligt ejerskabsengagement i forhold til danske virksomheder. Det er vi som liberalister naturligvis modstandere af.

Det andet drejer sig om, hvornår disse aktier, optioner, skal komme til beskatning, og der mente vi såvel i sidste samling som nu, at beskatningen først skal finde sted, når aktierne realiseres.

Tager vi den aktuelle situation inden for det, man kalder den nye økonomi – på udenlandsk hedder det dotcomvirksomheder og e-handelsvirksomheder osv. – så har vi jo inden for bare de sidste få uger og måneder oplevet virksomheder, som ikke bare har tabt penge ved falden-

de kurser på børserne, men vi har sandelig også oplevet, at en række af disse virksomheder simpelt hen er gået konkurs.

Med hensyn til den medarbejder, som havde en forventning om og en option på at skulle have et måske stort beløb udbetalt på et tidspunkt og har haft det med i drømmene, dengang vedkommende skrev under på aftalen om, at en del af aflønningen fandt sted i form af disse aktieoptioner, må man altså sige, at hvis vedkommende havde betalt skat og nu kan konstatere, at ikke bare arbejdspladsen er mistet, fordi virksomheden er gået konkurs, men at de aktier, der var en forventning om at få i virksomheden, er nul kroner værd, så hænger tingene naturligvis ikke sammen.

Og derfor er det stadig væk vores opfattelse, at det skal være sådan, at beskatningen først finder sted på det tidspunkt, hvor aktierne realiseres. Så ved vi, om det er blevet en guldgrube, eller om det desværre viste sig at være et tab, folk havde indlogeret sig i.

I den forbindelse er det selvfølgelig også interessant at høre Enhedslisten, som er så optaget af at få fordelt ejerskabet til virksomhederne, men det ejerskab skal åbenbart være et forbeholdent ejerskab, for man vil ikke tage konsekvenserne, når det bliver et tab. Og sådan må det jo være: Hvis medarbejdere ønsker at være medejere af virksomheden, så skal det jo ikke kun være medejere til fordel, så må det også være medansvar for ulemperne.

Derfor må det naturligvis være sådan, at hvis en virksomhed i en periode giver tab, så er det ikke kun ejeren, der skal stå for det tab, så må det også afspejle sig for de medarbejdere, som er medejere af virksomheden – fuldstændig som for de ejere, der f.eks. måtte være gennem fondsbørsen, og for andre, der har tegnet aktier i virksomheden.

Men det er jo ikke det, forslaget handler om. Det, forslaget handler om, er, om vi skal åbne op for denne moderniserede aflønning af medarbejdere, og det synes vi vi skal gøre i Danmark og håber på, at udvalgsarbejdet denne gang kan overbevise skatteministeren om, at det element, der vedrører VækstFonden, skal ud af lovforslaget, og at beskatningstidspunktet først skal ligge, når aktierne bliver realiseret. Hvis det er det, vi får ud af det, så vil skatteministeren opleve, at vi fra Frihed 2000 støtter forslaget.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg vil godt takke det flertal, der uden at give en blankocheck på noget alligevel signalerer en klar vilje og positiv holdning til, at det her skal lykkes. Jeg vil sige tak til hr. Jens Peter Verner- sen, til hr. Aage Frandsen, til hr. Klaus Kjær, til hr. Frank Aaen, til hr. Flemming Kofod-Svend- sen og til fru Vibeke Peschardt for tilslutningen til, at det her er en – om jeg så må sige – ramme, som vi vil da kunne finde en løsning inden for.

Jeg vil da ikke lægge skjul på, at der aldrig i det her har ligget noget løfte om, noget tilsagn om, at den form for aflønning skulle have en særlig lav beskatning. Det, det her forslag har til formål, er at sikre, at det ikke er likviditetsmæs- sige problemer, der forhindrer, at man kan bru- ge også optioner og warrants, hvad det måtte være, aktier, som instrument.

Det er det, der har været den opgave, som vi har følt vi skulle løse. Det er den opgave, som vi føler vi har løst. Forslaget her giver sammen med de eksisterende regler svaret, hvad enten der er et likviditetsproblem hos medarbejderen eller hos virksomheden eller hos begge parter, og anviser, hvordan man skal kunne betale, uden at det skaber problemer for virksomheden eller for medarbejderen. Og jeg er glad for, at der er et flertal, der har set, at det er det, vi skal prøve at løse.

Til Venstre og De Konservative, fru Mariann Fischer Boel og fru Eva Møller – jeg tror, det var fru Eva Møller, der sagde, at V og K tidligere har lagt op til et smidigt og til et bedre forslag:

Jamen hvis fru Eva Møller har haft tid til at se tilbage på debatten, så er problemet med det forslag, som Venstre og også andre tidligere har fremsat og støttet, at det som det ene i den kon- struktion er umuligt at sikre, at vi overhovedet på noget tidspunkt får beskatningen, fordi der er EF-direktiver, der giver muligheder for, at man kan undvige en dansk beskatning i det hele taget. Og det andet er, at det rejser spørgs- målet: Skal det beskattes som løn, eller skal det beskattes som aktieindkomst? Og det bliver jo i den situation en sammenblanding med det for- slag, som Venstre og De Konservative tidligere har fremsat.

Regeringen er ikke af den opfattelse, at det er klogt, at vi går ind specielt skattemæssigt og præmierer og understøtter og tilskynder til, at man skal beskatte folk på den måde, som vi dis- kuterer her, altså optioner, warrants, aktier. Men der skal være en neutralitet, og det skal være en mulighed, og der er en række virksom-

heder, som kan have fornøjelse af det. Og det er det, der er formålet, og det er det, som jeg glæ- der mig til, at vi i fællesskab kan få bragt på plads, for der er faktisk virksomheder, der ven- ter på at få den mulighed, der er lagt op til her.

Til fru Mariann Fischer Boel kan jeg så helt bekræfte, at min opfattelse er, som også hr. Aage Frandsen sagde, at det her såmænd ikke har noget som helst med fondssocialisme at gø- re. Jeg tror, fru Mariann Fischer Boel har over- set, at VækstFonden ikke får nogen som helst indflydelsesrettigheder overhovedet. Det ene- ste, den får, er i den udstrækning, der udbetales udbytte, hvor den får udbytte af aktien, på sam- me måde som andre aktionærer får det. Så den har de økonomiske rettigheder, men de indfly- delsesmæssige rettigheder har den ikke.

Jeg vil da gerne diskutere det, hvis det er så- dan, at der skulle være et flertal blandt dem, der skal bære det her igennem, som synes, at det er et problem, at vi blander VækstFonden ind i det. Det vil jeg gerne diskutere. Når vi fra rege- ringens side har foreslået VækstFonden, så er det, fordi vi faktisk mente, at vi dermed – om jeg så må sige – bragte det i armslængde fra sta- ten, fra regeringen, for der sidder en bestyrelse af erhvervsfolk i VækstFonden.

Men hvis det er sådan, at man synes, det er bedre, at Told og Skat eksempelvis varetager den opgave, så vil jeg ikke afvise, at vi gør det. Det er jeg åben for at diskutere, men jeg synes, at konstruktionen her også har en tillidsskaben- de virkning i forhold til virksomhederne, der overlader aktien – inden for de regler, vi her har skitseret – til en kreds af anerkendte erhvervs- folk, der sidder i bestyrelsen for VækstFonden. Derfor synes jeg, at konstruktionen er rigtig, men er det noget, der giver de partier, der vil være med til at bære det igennem, aversioner, så er vi parat til at diskutere det.

Fru Mariann Fischer Boel var bekymret over de ændringer, der lægges op til for warrants. Hvis fru Mariann Fischer Boel læste – jeg tror, det var i går – Børsen, så var der eksperter på området eller dem, der er optaget af det her, der mente, at det forslag, vi har dér, vil gøre, at war- rants vil blive et meget anvendt og meget at- traktivt instrument.

Der ligger jo i og for sig ikke i det, vi foreslår her, en forskellig beskatning af procenterne, det er tidspunktet, hvor man beskattes. I dag er det jo sådan, at man beskattes på tildelingstids- punktet, hvor det, vi lægger op til, er, ligesom ved andre instrumenter, at man beskattes på

udnyttelsestidspunktet. Det mener jeg også er den rigtige måde at se det på, fordi den, der nu kommer til at skulle beskattes på tildelingstidspunktet, kan risikere på det tidspunkt, hvor man udnytter eller helt vælger at lade være med at udnytte det, at der faktisk er et tab i stedet for en gevinst, og så er man blevet beskattet af noget, man aldrig får. Derfor synes jeg, at det er en rigtig måde at skrue det sammen på.

Fru Mariann Fischer Boel havde nogle spørgsmål i forhold til det grænseoverskridende. Jeg mener, at det enkle svar er, at det kender vi jo i forvejen. Vi aftalte, dengang vi i midtfirserne lavede skattereformen med den daværende regering, hvordan vi behandler det; at de kommer ind under de regler. Men skal det udnyttedes, vil vi selvfølgelig gerne svare på det under udvalgsarbejdet.

Når så fru Mariann Fischer Boel mener, at regeringen godt nok taler om ny økonomi, men at skatteministeren befinder sig i den gamle, så vil jeg sige, at der er ingen i regeringen, der har ment, at ny økonomi betyder, at man går ind specielt og skattebegunstiger på andres bekostning. Det, der ligger i det her, er at løse et problem, som virksomheder har påpeget. Det er en attraktiv måde for nogle virksomheder, en klog måde for nogle virksomheder, for nogle medarbejdere at indrette sig på, og det vil vi gerne være med til at der ikke er skattemæssige hindringer i forhold til.

Jeg tror, det sådan i alt væsentligt er bemærkningerne. Til hr. Frank Aaen kan jeg ikke lade være med at sige, at jeg er enig i, at der er nogle muligheder dér for medarbejderne, men det er jo ikke i alle situationer, at medarbejdere og virksomheder har modstående interesser. Det at få eksempelvis en ny virksomhed til at fungere og blive et godt aktiv kan være en attraktion både for virksomheden og virksomhedens ejere og for medarbejderne, og jeg synes, det her giver mulighed for, at man kan løfte i flok; men jeg glæder mig over den positive indgang, som hr. Frank Aaen havde til forslaget.

Med de bemærkninger håber jeg, at vi inden for en overskuelig fremtid kan nå frem til en tredje behandling, der gør, at virksomhederne får et instrument til rådighed, som mange har efterspurgt, og som jeg faktisk tror mange vil benytte sig af oven i de muligheder, der allerede ligger.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 38: Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven og ejendomsavancebeskatningsloven. (Kunstnerisk udsmykning i forbindelse med opførelse, ombygning og tilbygning til erhvervsmæssigt benyttede ejendomme).
Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 4/10 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Verner (S):

Da vores ordfører, hr. Frode Sørensen, ikke kan være til stede her i salen i dag, så skal jeg fremføre Socialdemokratiets synspunkter:

Lovforslag nr. L 38 indebærer, at en bygherre, der opfører en erhvervsbygning, skal have ret til at afskrive op til 1 pct. af byggeudgifterne til kunst, såfremt byggeudgifterne overstiger 1 mio. kr. Det var der enighed om blandt et flertal i Folketinget, da vi i marts sidste år havde forespørgselsdebat om billedkunstloven.

Hensigten er naturligvis, at også erhvervslivet skal have mulighed for at udsmykke bygninger med kunstværker, og Socialdemokratiet medvirker gerne til at fremme dette formål ved at give en forholdsvist, men også begrænset afskrivningsadgang.

Der er generelt en udtalt forståelse for, at samfundet skal fremme kunsten og kunstnerne, ikke blot inden for Kulturministeriets egentlige virkefelt, men også gennem særlige ordninger udenfor. Efter forslaget skal det ikke være muligt at sælge ud af den indkøbte kunstneriske udsmykning, uden at der sker en beskatning. Der vil være tale om, at vi giver et indirekte tilskud til kunstnerisk aktivitet, hvilket flugter godt med de ønsker, som danske billedkunstnere tidligere har været fremme med.